

ním gnosticismu francouzském, o řádu ducha a kříže, o spolcích náboženských, řádech a kongregacích. Podrobně pojednal o svobodném zednářství, o gnostické všenárodní společnosti, o theosofii, bílé a modré internacionále, o řádu sv. Grálu, o řádech studentských, o novodobých řádech a spolcích amerických, anglických, ruských, italských a slovanských a podrobně o tajných spolcích a řádech v Čechách. Přítomní měli příležitost obdivovati nevyčerpatelné znalosti pana přednášejícího v oboru poměrně neznámém a pro nezasvěcence tajemném. Panu přednášejícímu poděkoval velmi srdečně za jeho velmi zajímavou přednášku, svědčící o neobyčejných znalostech pana přednášejícího pan místopředseda notář Křen. Schůze ukončena byla kolem 23. hodiny večer. Dr. K.

Masarykova Liga proti tuberkulóze zaslala notářské komoře přepis tohoto znění:

Masarykova Liga proti tuberkulóze uspořádá jako minulá léta i letos v měsíci březnu v celé republice propagační a finanční akci ve prospěch svých sociálních a zdravotních úkolů pod názvem »Dobrovolný zdravotní dar všech obcí a občanů československé republiky pro rok 1934«, která byla povolena výnosem ministerstva vnitra ze dne 18. ledna 1934 číslo 3589/34. — Akce bude provedena za součinnosti ministerstev vnitra, zdravotnictví a školství, úřadů státních i samosprávných, obcí, spolků, odborů Ligy a jiných veřejných činitelů.

Podepsané předsednictvo Masarykovy Ligy proti tuberkulóze prosí, aby P. T. notářská komora doporučila naši akci všem členům a požádala je, aby nevraceli přípisy, které jim ústřední svaz Masarykovy ligy proti tuberkulóze s prosbou o věnování příspěvku na Dobrovolný zdravotní dar zasílá, aby přispěli finančně i morálně ke zdaru akce Dobrovolného zdravotního daru a umožnili tak Masarykově lize proti tuberkulóze plnění jejích dalekosáhlých úkolů v boji proti tuberkulóze.

Doporučujeme všem pp. kolegům k laskavému povšimnutí a prosíme, aby dle možnosti Ligu podpořili.

Věstník Spolku československých kandidátů notářství.

Započítávání vojenské služby do praxe. V poslední době, zvláště po posledním jmenování notářů, vznikly opět rozporů v nazírání na hodnocení vojenské služby válečné a její započítávání do přípravné praxe notářské, a byly vzneseny dotazy po přesném znění příslušných ministerských výnosů. Uveřejňujeme proto znovu doslovné znění všech tří výnosů, ministerstvem spravedlnosti v této věci vydaných:

I. výnos ze dne 21. srpna 1923 číslo 31975/23:

Ježto se vyskytly pochybnosti, zdali nařízení ze 17. srpna 1916, čís. 262 ř. z. a nařízení ministerstva spravedlnosti z 21. srpna 1916, čís. 268 ř. z. vztahuje se také na ony kandidáty notářství, kteří se sice zúčastnili světové války, avšak před nastoupením vojenské činné služby válečné do seznamu kandidátů notářství zapsáni nebyli, nebo v této době v přípravné službě do praxe notářské započítatelní nebyli, upozorňuje ministerstvo spravedlnosti na to, že v nařízení č. 262/1916 ř. z. a nařízení je provádějících se jedná pouze o právních čekatelích (právních praktikantech, auskultantech, kandidátech advokacie a notářství), kterým bylo válkou konání jejich civilní služby znemožněno, z čehož vysvítá, že se vztahuje pouze na ony právní čekatele, kteří již před nastoupením vojenské služby válečné, civilní službu (praxi) vykonávali, anebo na praktikanty, kteří aspoň přípravná studia skončivše byli k právní praxi sice připuštěni, ale následkem války ji nastoupiti nemohli (§ 5 nař. z 21. srpna 1916 č. 268 ř. z.).

Nemůže proto býti započtena válečná služba podle citovaných ustanovení také oněm kandidátům notářství, kteří teprve v roce 1919 nebo později do seznamu kandidátů notářství byli zapsáni, ale před nastoupením vojenské služby válečné v přípravné službě do praxe notářské započítatelní nebyli.

Konečně upozorňuje ministerstvo spravedlnosti, že neexistuje žádný status kandidátů notářství, že ale při obsazování míst notářských mohl by býti vzat zřetel i na

tu okolnost, že ten který kandidát konal za války službu vojenskou, čímž by nesrovnalostem z toho vycházejícím bylo odpomoceno.

Za ministra: Hartman.

II. výnos ze dne 19. prosince 1924 číslo 52593/24:

Návrhu z 2. prosince t. r., aby výnos ministerstva spravedlnosti z 21. srpna 1923 č. 31.975 byl opraven, resp. doplněn takto: »Kandidátu notářství, který složil zkoušku notářskou a dovršil čtyři léta praxe notářské, budiž započtena celá služba vojenská za války do přípravné praxe notářské dle úředního potvrzení příslušného vojenského tělesa u notářské komory zaznamenaná, z ní však pouze ona doba, po kterou ve studiích do vykonání všech teoretických státních zkoušek nebo do dosažení doktorátu byl zdržen a tím škodu utrpěl« nelze vyhověti.

O nějakém započítání služby vojenské do přípravné praxe notářské nelze zde vůbec mluvit, neboť podle povahy věci započtení má význam jen tam, kde od vykázání praxe určitého druhu závisí dosažení jistých oprávnění podle zákona, jako na př. zápis do seznamu advokátů (vládní nařízení z 9. prosince 1919, č. 691 Sb. z. a nař. a vládní nařízení z 23. března 1920 č. 176 Sb. z. a nař., postup do vyšších hodnostních tříd) atd.

Praxe, kterou koná notářský kandidát po dovršení předepsané čtyřleté praxe, není praxí toho druhu. Podle § 10 a 11 not. řádu rozhoduje o žádosti za jmenování na základě návrhu notářské komory a sborových soudů I. a II. stolice ministr spravedlnosti, nejsa vázán o výběru kandidátů. Není proto také zapotřebí nějaké normy o tom, jak má býti posuzováno stáří kandidátů ve službě notářské a neměl by výnos žádaný žádného zákonného podkladu. Srovnání se započtením podle vl. nař. z 9. prosince 1919 č. 651 Sb. z. a nař., která ostatně vztahují se jen na kandidáty advokacie, kteří před nastoupením vojenské služby byli zapsáni do seznamu kandidátů, nebo byli v praxi soudní podle § 2a (B) započítatelní do praxe advokátní a na kandidáty, kteří do roka po složení právnických studií službu vojenskou nastoupili a do roka po jejím skončení vstoupili do praxe, není proto případné.

Za ministra: Hartman v. r.

III. výnos ze dne 3. června 1929 číslo 21481/29:

Více kandidátů notářství domáhalo se znovu toho, aby doba, kterou ztrávili ve vojenské válečné službě před vstoupením do přípravné služby, byla jim započtena.

Valná hromada Spolku československých kandidátů notářství usnesla se 21. dubna 1929 na tomto usnesení:

»Valná hromada uznává, že válečnou službu vojenskou před zápisem do seznamu kandidátů konanou do přípravné praxe notářské započítati nelze, avšak žádá opětně o to, aby při posuzování kvalifikace za stejných ostatních kvalifikačních předpokladů příslušné instance vzaly zřetel ke skutečně ztraceným létům válečným.«

Stanovisko toto kryje se se stanoviskem, které zaujalo ministerstvo ve výnosu z 21. srpna 1923, č. 31.975 sděleném všem notářským komorám v Čechách, na Moravě a ve Slezsku a se stanoviskem zaujatým ve výnosu z 19. prosince 1924 č. 52.593.

V tomto bylo Spolku československých kandidátů notářství v Praze zdůrazněno zvláště, že podle povahy věci započtení má význam jen tam, kde od vykázání praxe určitého druhu závisí dosažení jistých oprávnění podle zákona. Praxe, kterou koná notářský kandidát po dovršení předepsané čtyřleté praxe, ať je se započtením vojenské služby válečné delší či bez něho kratší, nemá toho významu. Podle § 10 a 11 not. řádu rozhoduje o žádosti za jmenování na základě návrhů notářské komory a předložených posudků soudů, ministr spravedlnosti, nejsa vázán ve výběru kandidátů.

Ve skutečnosti také ministerstvo přihlíží při jmenování kandidátů notářských notáři k újmě, která uchazečům byla způsobena výkonem vojenské válečné služby, byf i tato byla konána před zápisem do seznamu kandidátů notářství, to však jen potud a v tom rozsahu, pokud uchazeč byl válečnou službou ve svém postupu skutečně zdržen a je-li okolnost tato řádně prokázána.

Abý bylo zabezpečeno, že postup bude jednotný, žádají se notářské komory, aby v tabele kandidátů notářství bylo poznamenáváno nejen, jakou vojenskou službu vykazuje kandidát notářství, konanou i před započtením praxe, ale i aby bylo vyznačeno, kdy kandidát složil